

Месеца августа, у 31. дан.

Служба новомученицима србским, Седамсто Тисућа
на број пострадалих за веру православну и српско име
од усташа у Другом светском рату
(Ђердан од мерџана - Светог Николаја Српског)

На вечерњу:

Блажен муж ... Стихире на 10, глас 6:

Помози нам, Боже, да Те прослављамо, што нас удостоји да
ти жртве дамо, не у козјој крви ни овчијем месу, но у
људма Твојим, крштеним и верним, ко најлепши у свет ђер-
дан од мерџана; Седамсто тисућа хришћанских жртава, Све-
тосавске деце, православних глава.

Цар Ирод и Нерон, Трајан и Дуклијан, мач дигоше на Те,
Христе Боже Благи, опише се крвљу Твојих следбеника. На-
следници њини, ћесари са крстом, са мачем под крстом исто
наставише, седамсто хиљада муком уморише.

Магдебурски покољ у германском роду, вечер Сицилијска
и пожар Хуситски, ноћ Вартоломејска у Француској земљи,
што у Риму звона славише с весељем ко закуска то је пред гала
вечеру, спремљену од Срба закланих за веру.

Својима

Својима унапред Спаситељ прорече: Због имена мога вас ће убијати, мислећи да тако Вишњем Богу служе. Пророштво Господње на вама се стече, у мукама страшним погубише и вас, Мученици дивни, мол'те Бога за нас.

Небеса гледаху са чудом и стравом шта на земљи човек од човека ради: Повезаном робљу ножем очи вади, у торбама пуним односи Главнику. Али и без очи' ви јунаци бисте, са молитвом умресте, Христа прослависте.

Гледаху с небеса српски светитељи и сретаху душе нових Мученика, својих потомака и својих сродника, што им зверски људи кожу одераше, ил' на живом огњу живе испекоше. Гледаху, сретаху, и 'вако збораху: О мили страдалници, више не тугујте, у небеском Царству са нама ликујте.

Поколења многа гледаће пећине, у која вас живи крвници ринуше и назваше злобно „псећим пећинама“. То ће Срби Светим Пећинама звати, над костима вашим олтаре градити, кадом из њих себе и децу кадити.

И Дунав и Сава и Купа и Драва, Неретва и Врбас, црвене од крви, покрише се неким сплавовима чудним. То сплавови нису од јелових греда, нег' од мртвих тела српских Мученика, што су сада Цркви и украс и дика.

Плану рујна светлост од босанских страна, засја се нови Ђердан од мерџана: Изнад плахе Дрине са високе стене, буљук девојака са молитвом и вриском, скочише у реку да част очувају ал' не од Турака, већ папских крижара. Устраши се река, остави таласе, дубине раскрили да гробница буде. Над зеленом Дрином блеснуше голуби: Девојачке душе! Небо их пољуби.

Крижаше крижари српске свештенике, крижаше им кожу, посипаше сољу, чупаше им браде, пљуваше у лице. И владике старе моткама пребише, пре него их смрћу љутом уморише. У Свеце се пише ко на правди страда, о Божији Свеци, весел'те се сада!

Слава ...

О ви мајке српске одсечених груди, о ви децо драга ножем распорена, о витези дивни маљем убијени, и хиљаде других живих погребених, ваша смрт крваво ново је крштење, не водом но крвљу - пуно очишћење! Крв праведна пере од грехова свију, и вид даје свету јачи од очију. Пређосте из таме у сијање Раја, и у живот вечан коме нема краја.

И сада ...

Због престапа Ева у мукама роди, злотвора првенца и братоубицу. Без греха и мука Ти нам роди Спаса, прва и потоња што без мука роди, Првог и Потоњег - Творца и Судију; Сва колена славе Пречисту Марију.

На литији стихире, [глас 8]:

Господ свевидећи и небесне силе, гледаше са гневом шта нељуди чине; У првоме рату поднесмо страхоте, што хришћанско име мраче и срамоте: покоље латинске у дивном Подримљу, злочин и поругу на српску светињу, искривљене људе, обешене жене, и гомиле живих ватром сажежене. Ка'но скамењени духом се згрозисмо, ал' рекосмо „браћа!“ и све опростисмо. Но то беше само предговор грозоти, што с' у другом рату јави у полноти. Ај, страдалци српски, из обадва рата: Рајска вам се широм отворише врата.

Слава ...

Ваша крв на земљи оста вапијући, а небо вам прими душе милујући, громови су слаби бол ваш да објаве, векови су кратки песмом да прославе. О младићи мили поднесите ударце, и прераном смрћу претекосте старце. О дечице златна, скршени пупољци, о девојке красне, о витешки момци, именима вашим небо се позлати, црква се на земљи вечно обогати.

И сада ...

Нити сте мезимци нити сте првенци, што вам главе красе мученички венци, календар је препун ваших предака, ви сте нова војска Христових јунака. Света војско неба, сад помози нама, са Пресветом Мајком вашим молитвама.

На стиховње,

На стиховње, стихире, глас 6:

Ко се крстом крсти, а крв праву лије, боље никад да се ни родио није. Дај нам, Боже, снаге да правду творимо, и правду творећи Тебе да славимо.

Праведнима земља малу плату даје, зато се на небу вечним сјајем сјаје. Радујте се сада, српски страдалници, кроз муке постадоште роду светилници.

Христос умре за вас, ви за Њег' умресте, из кавеза смртног к небу узлетесте. Крвницима туга; ви не тугујте, с анђелима светим сада другујете.

Суседи опаки, јеретици жустри, са мржњом у срцу вере православне, ударише на вас по наследној мустри, ка' гладне хијене на вас насрнуше, убише вам тела ал' - и своје душе.

Сродници вам чине помене и даће, ал' сва српска редом поколења знаће, знаће ваше муке, славиће вам име, кад год зовну Бога, зваће и вас с Њиме.

Слава ...

Радујте се сада, слободни од тела, духови бесмртни у бесмртном царству, Бог праведно плаћа дела и недела. Земљи повратисте што од ње зајмисте, рај и живот вечни духом наследисте.

И сада ...

Твоје девојаштво, Твоје материнство, Бог чудесно споји у свето јединство, да Чудо кроз чудо људима заблиста и спасење дође кроз Твог Сина Христа.

Тропар, глас 8:

Бог верности Богу и Божијој правди, пострадасте телом, земља се растужи; Ал' спасосте душе, небо се весели, а преци се ваши небом распеваше, на капији Раја среташе вас с песмом: „Имена су ваша у Књизи вечности; Улазите у Рај, децо бесмртности“. Сад у царству вечном, где је вечно Данас, без Јуче и Сутра, молит се за нас.

Слава ... и сада ...

Оштро гвожђе прође кроз Твог милог Сина, и у Твоју душу зарони се, Мајко, свих матера боли постадоше Твоји, сузе им

одбрајаш

одбрајаш и крв деце њине, на рукама Твојим износиш пред Христа: „Достојни су Раја“, збориш Му Пречиста.

На јутрењу:

Шестопсалмије.

На „Бог Господ ...“ тропари као на вечерњу.
Сједални, глас 7.

Први:

Мученици Божји крвљу обливени, ка' синови царски у царској порфири, Анђели се журе, те вам душе купе, од сребра и злата и мерџана скупље.

Стих: Све што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима, глагола Господ.

Нови слој телеса српских Мученика, на стари се сложи, још неохлађени, од недела својих главосеци беже, Сатана их срета, у свој обруч веже.

Стих: Пустите децу нека к Мени приђу, таквих је Царство Божије, глагола Господ.

Ови децо српска, весел'те се сада с витлејемском децом, покланом некада, водом сте и крвљу крштени двојако, две небеске славе задобисте тако.

Слава ... и сада ...

Јутарња се звезда усели у Тебе, засија се у свету небесним сијањем, од Тројице Један из Тебе се јави, да од смрти, Дјево, избране избави.

Други:

Мачеви се ломе о ребра Истине, безумни крижари то познали нису, док их душе мртвих на сну уплашише, и праведним мачем Христовим смутише.

Стих:

Стих: Благо гоњеним правде ради, јер је њихово Царство небеско, глагола Господ.

Нема лепше смрти од смрти за правду, ни љубави веће од смрти за ближње, мучеништва српска и стара и нова, у Књизи Живота црвена су слова.

Стих: Не бојте се онијех који убијају тијело, а по том не могу ништа више учинити, глагола Господ.

Не жалите живот, добра смрт је срећа, цена ваше смрти, од света је већа, Мученици српски, тек сада сте живи: Небо вас светкује, земља вам се диви.

Слава ... и сада ...

Велика је бројка Седамсто Тисућа, за Твог Сина, Дјево, живот положивших, ка' крваве звезде - ђердан од мерцана, преброј их и додај старим бројевима, витезова српских у својим бојевима, што бранише правду, мреше за Истину, уздарје српско Твом Васкрслем Сину.

Трећи, по Полијелеју:

Ирод покла децу да такмаца нема, тако и султани браћу своју клаше, да би без такмаца мирно царовали. И крштена браћа вас браћу поклаше, Мученици српски, Седамсто Тисућа, без вас и савести да би благовали. Ал' ђаво им кликну са Каиновог врата: „Браво побратими, моји див јунаци, весеље је моје кад брат коље брата.“ Христос же Свесилни, Разоритељ ада, Пастир је и Вођа Свог безбројног стада.

Стих: Поклон'те се Господу у светој красоти, стрепи пред Њим сва земљо, јер иде да суди васељени по правди, народима по Истини Својој.

Истина се буни да злочину служи, нит Истина тражи да њој злочин служи, у двадес'том веку, у веку културе, на Истину свуда дигоше се буре; Свака лаж повика истину у помоћ. Док се свет не зави у најцрњу поноћ. Али стрепи земљо, кад Судија груне, па отворив књиге потражи рачуне.

Слава ...

Запевајте Срби, насамо и хором, пречудном Ђердану од рујних мерцана, што вам земљу веже са небесним Двором, на

Ђердану

Ђердану зрна Седамсто Тисућа, блистају се бајно кано ноћ звездана; То су српска срца крвава и врућа, тим Ђерданом Христос небо удешава, и Небесно Царство Своје увећава.

И сада ...

О милосна Мајко милоснога Сина, исцели нам срце од многих горчина. Смилуј се, и милост од Сина измоли, да помогне Србу боле да преболи, да боле преболи, освету не тражи, но надом у Бога душу своју блажи. Освета је Божја, није наше дело, помози нам бити Христови свецело. **О** милосна Мајко милоснога Сина, исцели нам срце од многих горчина.

Катавасија, глас 8. Подобан: Крест начертав Мојсеј...

Канон мученицима, глас 8.

Песма 1.

Ирмос: Ево Господ с војскама иде, са хиљаде светих Анђела својих, да учини суд и покара безбожне, праведним же да дарује живот вечни.

Нико није већи од свих Угодника, у Небесном царству од вас Мученика. за Христову љубав и веру падосте, и кроз смрт нејаку у Рај улегосте.

Радујте се сада с Анђелском армијом, радујте се, браћо, с Небесном Србијом, нико вашу радост неће помутити, нити вашу славу икад помрачити.

Одсечене руке! На што ће вам руке? Престругане ноге! На што ће вам ноге? Још и мртво тело! На што ће вам тело? На небу вас чека небесно одело, небесно одело од сјаја саткано, од Тројичног Бога верним даровано.

Богородичан: Бог на небу Отац, Ти на земљи Мајка, Јединственог Сина, Спаситеља света. У Теби красота, кроз Тебе спасење, и кајање грешних, и ново рођење. Слава Ти и хвала, надо самртника, о Пресвета Дјево, снаго страдалника.

Песма 2.

Ирмос: Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, говори Господ, Који јесте и Који бјеше, и Који ће доћи, Христос Сведржитељ.

Христовим рођењем спустило се небо, славним вазнесењем уздигла се земља, два супротна света Господ уједини, и крвљу и духом, да с' не разједини.

Бездушне

Бездушне усташе с рукама крававим, смејаше се вашој молитви и плачу, насмејте се и ви сад у вишњем Дому њиховом безумљу и грдноме слому.

Незналице гину за јефтине ствари, за сребро и злато и пролазне части, ви за скупу цену себе продаoste, за небески живот земаљски даoste.

Православна Црква, мајка у црнини, гледа своју децу, покошено цвеће, па вапије Богу: Господе упокој, даруј венце славе светој деци мојој!

Богородичан: О Марије Блага, Ти ублажи ране, у свакоме дому широм земље српске, где се просу крвца нових Мученика, и наниза нови Ђердан од мерџана: Седамсто Тисућа убијених Срба а седморо тол'ко зацрњених тугом удовица, мајки и деце нејаке; Прослави умрле и утеши живе, благослови праве, а покарај криве.

Песма 3.

Ирмос: Који победи, он ће се обући у хаљине бјеле и неће избрисати мена његова из Књиге Живота и признаће име његово пред Оцем Мојијем и пред Анђелима Његовима.

Због једног убиства Каин проклет оста, колико л' проклетство навукоше на се, што убише Срба Седамсто Тисућа, на веки проклета остаће им кућа.

Христос диже вредност човечјег живота, поврх свих вредности васцелога света, следбеници Рима ту вредност снизише, испод цене блата човека спустише.

Злотвори и Свеци умиру једнако, по смрти се деле на супротне стране. Дела ће се јавит' и правда изрећи од тог Суда неће брзоног утећи.

Када Христос Благостане, Христос Страшни, језиком громовим овако ће рећи: Идите проклети у огњено море, приђ'те благословени у спремљене дворе! И свако ће тада своје место поћи, да зли добро вечно видет' неће моћи.

Богородичан: Гонитељ демона, рушитељ идола, кроз Тебе нам дође, о Марије Дјево, да истреби трње и посади цвеће. Кроз Њега Истину, Пут и Живот знамо, Њему се клањамо, а Теби певамо.

Песма 4.

Песма 4.

Ирмос: Ја којега љубим онога и карам и поучавам страдањем многим, постарајте се дакле људи и покајте се.

У смрт Адам води, а Христос у живот, пут греха - у пак'о, пут Вере у Небо, Мученици српски, себе не жалите, и муком за Христа Небо задобисте.

Кад се адским кадом људи опијаше, тада браћа браћи крвљу наздравише, пријатељи ваши што с вама једоше, Мученици српски, главе вам секоше.

Шта су наши дани? Шта земне радости? Мехури на води, што их талас носи. Мехури се дробе о камене скале, тако наше време о вечне обале.

Тројица у Једном, Један у Тројици, такав Бог се јави у Својему Сину, ка' слуга се јави, ви Га заволесте, ка' Бог за вас умре, ви за Њег умресте.

Богородичан: **У** светој љубави Истина се гнезди, Ти си света љубав, о Мајко Истине, Ти чекана зора Јаковљевој звезди. Из Љубави вечне Истина се јави, из Тебе се роди Господ са висине, Једин' из Једног, и Син и Месија, људима кроз Тебе светлост се засија.

Песма 5.

Ирмос: Који победи, даћу му да сједне са Мном на престољу Мојему, као и Ја што победих и сједох са Оцем Мојим на Пријестољу Његову.

Православна вера, тешка као савест, ником двери Раја не отвара лако, нит' у Свеце пише, нит' Рај обећава, без суза и крви и многијех страха.

Инославна вера, шарена и глатка, за велике грехе нађе лека слатка: Прођи „троја врата“, па згрешио ма шта, ил' пет „Розарија“ и све ти се прашта.

У сукобу праве и неправе вере, ви муке поднете без броја и мере. Само, трнов венац скрива венац славе, ви за Праву Веру положисте главе.

Демон лажи људе шећерлемом мами, где је шкргут зуба у вечитој тами; Бићете мучени, Христос Својим рече, после многих мука Живот им обрече.

Кратовац у огњу, Авакум на коцу, победу однесе над полу-месецом. О страдалци нови под хумкама влажним, победа је ваша над хришћанством лажним!

Богородичан: Све лепоте бајне пролећа и лета, и јесени зреле и белога снега, све красоте неба и поднебесног света, видеше у Теби духовни песници, од Бога изабраној Пречистој Девици. Ми њихове речи крвљу печатисмо, ђердан од мерца-на до неба дуљисмо, Тебе и Твог Сина крвљу сведочимо, и јед-но и друго - Небесима дика: и песма Песника и крв Мученика.

Песма 6.

Ирмос: Тајновидац Јован видје звери многе, ратујуће на Јагње Божије, и Јагње ће их побиједити и бацити у огањ вечни, јер је Он Господар над господарима, и Цар над царевима, Христос Свесилни.

Несрећа и срећа своме крају журе, да у ноћи смрти обадве зажмуре, ал' несрећа добрих по смрти је срећа, срећа же без-божних по смрти несрећа.

Младост од старости један тренут дели: Гроб никог не пита, шта му душа жели, нит' гроб душа пита, нит' се с гробом срет, из телесног гроба у небо одлета.

Распети на Крсту Исус шири руке, да изгна из људи лисице и вуке, затресе се земља, камен се расцепи, од потреса стра-шног прогледаше слепи.

И умре и уста, и оде и оста, Христос Богочовек, без вође и моста, и оста и оде да спреми весеље, свима који љубе свето Је-ванђеље.

О позвани гости пира небеснога, Мученици српски, духа пламенога, презирући људске сплетке и мучења, одлетесте на пир рајски без доцњења.

Богородичан: У роду без славе Ти се нађе славна, о Пречи-ста Дјево, славо Православна, дугочекан Христос кроз Тебе нам дође, небо к земљи спусти, земљу к небу диже, уздиже у небо српске Мученице: Мајке и старице и красне девице. О Маријо Дјево, божанскога лица, буди вођа у Рај нових Муче-ница.

Песма 7.

Ирмос: Данила Бог спасе од лавова, три Отрока од пламена огњенога, Ноја од потопа, Јону же из утробе кита јер очи Господње гледају на праведнике и уши Његове на молитву њихову, а лице Господње на злотворе да их истријеби са земље.

Цар Ахав посече пророке Божије, цар пакла му сада у лице се смије.

Фарисеји Христу у лице пљуваше, попљувани сами за навек осташе.

Насиљем и лажи Кајаф се послужи, вечним проклињањем свет му се одужи.

Наруга се Ирод Христу у ланцима, Ангел га посече за ручак црвима.

Кад Пилат нареди да се Христос мучи, тиме римско царство са смрћу обручи.

Јуда изда Христа, и пуче по среди, обешеног судит' динара не вреди.

Издајници стари и злотвори млади, обоји' су сада у истој парадии.

Велико је добро у ономе веку, што млеко и отров заједно не теку.

Крв праведна гуши, крв праведна жеже, од праведне крви сви демони беже.

Због праведне крви и Крст поста часним, барјаком хришћанства и знамењем красним.

Богородичан: Увенчана славом, о Преблага Мати, Твоју дивну милост нама не ускрати, смилуј се на децу српских Мученика, смилуј се на земљу српских заточника. Опроштај измоли од Сина Твојега, о Света Пречиста, чистија од снега.

Песма 8.

Ирмос: Последње Царство видје Давид на рушевинама свијех царстава безбожнијех, видје и Духом Божјим прорече: Свеци Вишњега преузеће царство и држаће царство на вијек и до вијека.

Одосте нам српски млађани отроци, али мука ваших осташе сведоци.

Одосте без очи' кано слепци Божи', ал' доказ крвави осташе ножи.

Одлетеше душе, ал' кости говоре: - Заклаше нас мучки!
Целом свету зборе.

Спалише им цркве и у цркви људе на молитви и без - суда и осуде.

Сва природа Божја неће бити нема; Сведочиће гвожђе, и дрво, и стена.

Сведочиће Дрина и Шатор планина, Босна и сестра јој - сва Херцеговина.

Сремски манастир и Славонска поља, на Суду ће бити сведоци покоља. Сведочиће Бока и сва Далмација, Тронећа и Лика и храбра Банија.

Сведочиће деца удављеног робља, и безбројна српска мученичка гробља.

Под туђим окриљем кретоше усташе, од главе до пете оружани тешко, те одојчад српски и бабе поклаше, и то дело своје назваше витешко!

Послодавац њихов из пакла се смије, таквих слугара још имао није. А за ревност у злу, већ познату свима, похвале добише из пакла и Рима.

Дан ће да објави што ноћ црна крије, никад грех у мраку без сведока није. А на Суду Страшном кад васкрсну мртви, седамсто Тисућа сведочиће жртви.

Богородичан: Крвљу Твога Сина свак се освећује, ко се са љубављу њоме причешћује. Причешћени Срби и своју крв даше, отаџбину своју двојно освешташе. Нек синови знају и унуци чују, земљу своју свету ка' светињу штују. Одржи им памет, да се не обрне, и Србију свету грехом не оскврне. О Богородице, наша мила Мати, под Твоје окриље потомке прихвати.

Песма 9.

Ирмос: Анђелска воинства на небеси и народи да праведни на земљи певају Ти похвале: Радуј се Дјево Пречиста, доме Мудрости Божије; Ти нам роди Спаса Христа; Њему клањајући се Тебе величамо.

Прошле су вас муке и болови тешки, сада сте у царству синови светлости и мира, Мученици српски, синови витешки.

Прошли

Прошли су призори ужаса и срама, што их ви гледасте, ваљани у крви, каквих свет не виде од Неронових дана.

Из ваше крви пшеница ће бујати, потомци ће јести за Бог да вас прости, свако зрно светим кољивом сматрати.

Брат у шуми млађег свјетоваће брата: Чувај ово дрво, немој га посећи, на њему за веру обешен је тата.

Белег нек је, децо, та крвава стена, ту палите свеће, ту вам мати свисну, ситно исечена и обешчашћена.

Там' на овој хумци нек свештеник чита, њих стотину живих ту су погребени то је царска чета, сад Христова свита.

Ту под иловачу убачени бише, у раку што сами на силу копаше, још живи под земљом Богу се молише.

Од малене цркве усред нашег села, од попа с Путиром, народа и крста, оста само хрпа белог пепела.

Вода порумени, снег се зацрвени, од премноге крви српских Мученика, се образа целата - све се зарумени.

О Васкрсли Христе, о Царе царева, осуши нам сузе, прими српске жртве где се вечно живи и вечно се пева.

Богородичан: Ти нам роди Јагње, јаче од зверова, Ти га гледа мртва на Крсту крвава, Ти говори с Њиме васкрслим из гроба, Ти Га гледаш сада на Престолу неба; С Мученици српски, Пресвета Марије, умоли Га за мир света и Србије.

Светилен, [глас 8]:

Пролазне су муке, а вечита плата, зло је кратка века, вечита је правда. Нико није срећан ко без Христа живи, и нико несрећан ко за Христа страда. Ви горчине пехар до дна искаписте, Мученици српски, срећу уграбисте.

Слава ...

Отац Вечна Светлост, и Син Вечна Светлост, и Дух Свети Светлост; сијање без ноћи. Троједина Светлост, Светлило Божанство, пунина красоте, пунина свемоћи. Сјајније од сунца Слово се засија, у кандилу тела - Господ и Месија, да обасја тмине, да излечи ране, и у нове људе нови Дух уда'не.

И сада

И сада ...

Син Божји, Дјево, из Тебе се роди, да чудеса створи, и милост учини, да свет препороди, да све добру води, и људе без броја Оцу Свом усини. Међ' кћерима људским, многе бише славне, али Твојој слави нема славе равне.

На „Хвалите“, стихире на 4, глас 6:

А хвалимо Бога, силног у милости, да хвалимо Бога милосног у сили. Хвалите Га Срби, и стари и млади. Божијом се силом показасте силно, Божијом милошћу постадосте славни, хвалите Га Срби, велики и мали. Гледајућ' у Бога с пута не скренусте. Хвалите Га људи, и мртви и живи, Домаћин је света, свуд на својој њиви.

Да хвалимо Бога, Светог у Светињи, хвалите Га сложено, српски Светитељи, да хвалимо Бога, Доброг у доброту, хвалите Га редом, српски добротвори, да хвалимо Бога, страшнога у правди, хвалите Га многи српски Мученици, ко год Бога хвали, Бог му молбе чује, па живот и здравље, и мир му дарује.

Нека хвале Господа Анђели и људи, претци и потомци, живи и усопши. Нека хвале Бога поља и ливаде, валовите реке и пећине мрачне, и зелене горе и долине тучне, што невином крвљу заливане бише, рујном, здравом крвљу српских Мученика, вредних домаћина и храбрих војника, младића и деце и девица милих. Нека хвале Бога и немуште твари Господа што целим светом господари.

Слава ...

Приступите сви верни, поклоните се Творцу, Оцу Превечноме и Сину и Духу, приступите побожно, запевајте сложено, у славу Тројице, у част Мученика, седамсто Тисућа за Христа убитих, о небесни Оче, Ти ни Сина Свога, са Крста не скиде, ради веће славе; Мученици за Те и за Твоју правду, Теби су најдражи пред Престолом неба. Они Тебе смрћу а Ти њих животом, прослављаху Царству вечног радовања, што земља не позна од свог постања.

И сада

И сада ...

Наднеси се лицем над постељу болних, стави благу руку на чело невољних. Лице Твоје - светлост у тами страдања, рука Твоја - мелем у час умирања. Најсветлијег лица, најнежније руке, Мајко над мајкама, ублажи нам муке.

Славословије велико.

МОЛИТВА НОВОМУЧЕНИЦИМА СРБСКИМ

Свештеник: Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј - помилуј, помилуј, помилуј, помилуј, помилуј - Господе помилуј.

Свети Новомученици молите Бога за нас.

Свештеник: Препловисте срећно Црвено море, избегосте Фараоново гоњење и уђосте у славу обећану. Одступници од истинитог Христа беху преступници ваши; Христови мучитељи и ваши мучитељи. Господ им допусти, да тела ваша обложе убојима и ранама, али им не даде дотаћи се душа ваших. Мукама су душе ваше очишћене, као сребро у огњу; велика је тајна мудрости Божије. Изашли сте из Цркве земаљске, и ушли сте у Цркву небесну; прву обогатисте славом а другу бројем.

Па као што мученичком смрћу посведочисте љубав према Христу, тако покажите љубав према нама молитвом за спасење наше.

Свештеник: Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј - помилуј, помилуј, помилуј, помилуј, помилуј - Господе помилуј.

Свештеник: Праведне душе ваше сада се веселе, и сијају као сунца у Царству Небесном. И даје вам се право као верним слугама Христовим, да будете где и Христос, и слободан приступ к Њему дан и ноћ. И даде вам се власт над духовима нечи-

стим и свим болезањама и мукама људским. Приступите дакле ка Христу, и у радости вашој не остављајте нас у жалости. Приступите ка Господу са началником свих Светих српских, Светим Савом и осталим безбројним српским Свещима и молите се за нас.

Да се у нама одржи за увек живо сећање на ваше Мучеништво Христа ради. Да се сећањем на вас утврђујемо у Вери и поштењу, из колена у колена, до краја времена. Да поштујемо свако место на земљи, или на води, или у гори, или у здањима, или у пећинама, где год је кап крви ваше пала, или суза канула, или се јаук ваш у мукама чуо, или вапај Богу са усана ваших одјекнуо, или тела ваша или делови тела разбацани, или кости ваше од зверова оглодане, или пепео ваш развејан свуда и по свуда - те да тако целу земљу српски сматрамо светом, и опрезно се чувамо, да ту свету земљу гресима и неправдама не упрљамо, па Божији и ваш гњев не навучемо. Амин.

Свештеник: Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј - помилуј, помилуј, помилуј, помилуј, помилуј - Господе помилуј.

Свештеник: Господе Боже отаца наших, укрепи нас у вери апостолској, у љубави светитељској; отвори нам духовни вид, да свагда гледамо Тебе пред собом, у судбама својим и туђима, и да живимо по светим заповедима Твојим. Да би се тако удостојили ући у Твоје Царство и бити у друштву Апостола, Мученика, Светитеља и свих Новомученика српских, по молитви њиховој и Пресвете Богоматере. Амин.

Свештеник: Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј - помилуј, помилуј, помилуј, помилуј, помилуј - Господе помилуј.

Свештеник: Господе Боже, дуготрпељиви и многомилостиви, чуј и услиши глас нас грешних. Знамо да је Мучеништво Твој дар онима који најпре спасаваш и у дворе Своје уводиш. Даровао си Мучеништво српском народу у обилној мери, ради славе праведних, ради лека грешних и ради спасења свих. Да разумемо и благодаримо, помози нам, Боже.

Призри же,

Призри же, Господе, на немоћ нашу и не допусти да страдамо преко мере, и да дугим и тешким мучењима не ослаби наша вера и нада у Тебе. Људи те прослављају или плачем или песмом. Заустави нам плач и отвори песму, о Христе победоносни. Дуга је ноћ нашег плача, заповеди зори да сване. Сабери нас из туђине одасвуда на свето огњиште наше, да би се, огрејани и обрадовани, распевали у славу Твоју. И ако још имамо грехова неопраних крвљу и сузама, очисти их милошћу Твојом. Помилуј нас и спаси нас, не по заслугама нас грешних, него по молитви Пречисте Матере Твоје и свих Новомученика Српских.

Народ: Амин, амин и амин.

